

kommission, og som i Virkeligheden er langt vigtigere end det Privatbaneforslag, hvorom der her er Tale. For at godtgøre over for ærede Medlemmer af dette Ting, at Kommissionen i Virkeligheden har betragtet Statsbanen fra Silkeborg til Bramminge som en nødvendig Forudsætning for, at Kommissionen kunde anbefale Grindsted—Lunderskov-Banen, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af Kommissionens Betænkning. Efter at Kommissionen er fremkommen med en Bemærkning om, at der kun er fremkommet faa Andragender til Kommissionen om at støtte private Baneanlæg, fortsætter den: „Kommissionen ser derhos ikke rettere, end at det ikke kan være dens Opgave at fremkomme med Antydning af, hvor der mulig kunde være Plads til ny Privatbaner, ved hvis Anlæg Interesser af væsentlig Betydning antagelig vilde blive fremmede, saa meget mindre som det sikkert ikke i Øjeblikket er muligt at danne sig noget paa-lideligt Skøn i saa Henseende. Meget vil afhænge af, hvorledes Trafikforholdene ville udvikle sig, efter at de som Statsbaneanlæg over for foreslaaede Linier eventuelt ere bragte til Udførelse, og man kan kun tilraade adskillig Varsomhed ved at støtte ny Privatbaneanlæg; saa længe der ikke er indvundet nogen Tids Erfaring i nysnævnte Henseende.“ Se, denne Bemærkning i Kommissionens Betænkning godtgør, at Kommissionen, som jeg har tilladt mig at sige i Betænkningen, betragter denne Privatbane som et underordnet Led af den Bane, der kunde være Tale om at anlægge i det midterste og sydlige Jylland. Medens jeg altsaa er enig i, at Egnen har Trang til og Krav paa en Jernbane, er jeg ikke absolut enig i den Betragtning, at dette Forslag absolut burde ophøjes til Lov, eller saa vidt muligt bør ophøjes til Lov i indeværende Samling. Det skal jeg imidlertid senere komme tilbage til.

Med Hensyn til de af Udvalgets Fler-tal stillede Ændringsforslag mener jeg ogsaa, at naar man vil afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Ændringer maa siges at være Forbedringer, maa man se paa dem ud fra det Synspunkt, om den vedkommende Privatbane, hvorom der her er Tale, kan komme til at passe ind i det System af Jernbaner, som Kommissionen egentlig har tænkt sig skulde findes i Midtjylland, naar man en Gang maa siges at være færdig med Anlæg af Baner i disse Egne. Jeg skal her indskyde den Bemærkning,

at Udvalget har modtaget Andragender baade med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 3, og at disse Ændringsforslag ere fremkomne, fordi Udvalget har modtaget forskellige Andragender. Det er nu for Resten ret rimeligt og naturligt, at Befolkningen i de paagældende Egne føler Trang til netop at fremsætte de Anskuelser om det paagældende Forhold, som de anse for at være de rigtigste; det er der i og for sig ikke noget at sige til. Men det bliver jo Udvalget og Lovgivningsmagtens Opgave at træffe en Afgørelse af, hvilke Hensyn der maa siges at være de overvejende, naar Afgørelsen skal træffes. — Det første Ændringsforslag gaar, som bekendt, ud paa at indsætte en Bestemmelse om, at Banen eventuelt kan føres til Vejen. I det Andragende, som Udvalget herom har modtaget, have Andragerne anført to Punkter, hvortil der efter deres Anskuelse bør tages Hensyn, og som tale til Fordel for, at Banen muligvis bør føres til Vejen. Det første Punkt gaar ud paa, at man vil forkorte Vejen til Esbjerg for de paagældende Egne, som Banen kommer til at berøre, og deri se vi jo, at Andragerne til fulde anerkende den store Betydning, Esbjerg har som Udførselshavn og Importhavn for Landbrugets Produkter. Naar man nu spørger, hvorvidt de paagældende Egne virkelig derved ville faa den nærmeste Forbindelse med Esbjerg, da gælder dette ikke alle de Egne, som berøres af det foreliggende Lovforslag. Det gælder kun en Del af disse Egne og kun den Del af dem, som ligger nærmest ved Banen for Tiden, og hvor Jernbanetrangen altsaa ikke er saa stor, som den er i den Del af disse Egne, som ligger i Omegnen af Grindsted. Hvis man vil foretage nogle Opmaalinger paa Kortet, kommer man til det Resultat, hvad der ogsaa er fremhævet i Overslaget, at den paagældende Linie fra Grindsted til Vejen faar en Længde af saadan noget som 42 Kilometer. Afstanden mellem Vejen og Bramminge ad Statsbanen er 28 Kilometer, og hvis man tænker sig den midtjydske Bane gennemført, og den føres om ad Grindsted og gaar saa vidt muligt lige til Bramminge, bliver en Linie mellem Grindsted og Bramminge saadan noget som 36 Kilometer. Det bliver omtrent 106 Kilometer, og hvis man tager Halvdelen af dette Tal for at finde det Punkt, som ligger længst fjernet fra Bramminge, kommer man til det Resultat, at dette Punkt findes paa Jernbanelinien Grind-